Pregaria.cat

Entrada

Pregar i dansar

Hi ha gent que per pregar dansa. Pot ser una dansa col·lectiva, comunitària, o una dansa personal, en la soledat. No té res d'estrany. És quelcom que es troba a totes les religions. La dansa és una expressió de la persona, cos, ment, sentiments, amors..

Què més normal que expressar la fe, l'amor, la confiança o la presència de Déu en una dansa sentida i autèntica!

Un suggeriment. Quan estàs sol o sola a casa, a la teva habitació, potser en un indret de la natura, i tens ganes de pregar per què no proves de fer una dansa per a Ell? En soledat mai fas el ridícul,.... i si ho penses és pitjor per tu. Potser sí que en comunitat et sentiries pendent dels altres.... però en soledat. !!!.

Pots posar una mica de música o potser no. Realment és secundari. Qüestió d'ajuda i prou. Et mous per a Ell. Quina meravella el cos quan es mou amb sentiment d'amor a Déu ! Podem estar segurs, parlant de manera humana, que li encanta.

Potser a la cambra on estàs hi ha una imatge, una icona, un símbol. Tot dansant el mires. La teva dansa és també una mena de símbol. Una mirada, la teva, que pot ser vehicle d'un sentiment, d'un desig, d'una soledat, d'una aspiració o d'aquella set tan fonda d'unió. La mirada exterior porta a la interior. No hi ha santuari més profund que el del teu cor. Compte, però, no caiguis... si mirant cap a dintre tanques els ulls !!

I encara... potser inventis una lletra en aquells moments de pregar dansant. Una lletra que pot ser com una cançó, seguida.... o pot ser com una breu frase a l'estil de les que es poden dir les persones que s'estimen.

Trobar la possibilitat de pregar dansant o dansar pregant és una mena de privilegi, un do, una oportunitat de apropar-nos a Déu des de la senzillesa, la naturalitat, el ritme, el cor.... i la vida.